

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30. maja 1906.

Treść: (M 108 i 109.) 108. Rozporządzenie, dotyczące wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906. o spółkach z ograniczoną poręką. — 109. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przemyślu w Galicji.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. maja 1906,

dotyczące wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką.

Celem wykonania postanowień §§ów 117 do 120 ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką rozporządza się, co następuje:

Artykuł 1.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej równocześnie z ustawą z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, o spółkach z ograniczoną poręką, przeto z dniem 15. czerwca 1906.

Artykuł 2.

Spółki z ograniczoną poręką mają należność od kontraktu spółki niszczać podług skali, bezpośrednio przed wpisaniem go do rejestru handlowego (§ 117, ustęp 1, ustawy z dnia 6. marca 1906), bez urzędowego wymiaru, przedkładając równocześnie dokumenty złożenia, zawierające obliczenie przypadającej należności.

Do zawarcia kontraktu spółki, ludzie do każdej późniejszej jego zmiany, znajdują odpowie-

dnie zastosowanie §§y 43 i 44 ustawy o należnościach z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, odnoszące się do obowiązku oznajmiania czynności prawnych i przedkładania dat potrzebnych do wymiaru, następnie §§y 5 i 12 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

Artykuł 3.

Należność bezpośrednio uiścić się mającą od kuponów częściowych zapisów dłużnych, wydawanych przez spółki z ograniczoną poręką, obliczać należy po myśli §u 117, ustępu 3, ustawy z dnia 6. marca 1906, jeżeli częściowe zapisy dłużne wszystkie lub po części opiewają na kwoty poniżej 1000 K w ten sposób, jak gdyby ogólna suma tych częściowych zapisów dłużnych poniżej 1000 K rozłożoną została tylko na sztuki po 1000 K.

Artykuł 4.

Do przeniesienia, na mocy kontraktu spółki, rzeczy nieruchomości na własność spółki z ograniczoną poręką, należy stosować uwagę 4 do pozycyi taryfy 55 ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89.

Artykuł 5.

O ile z tytułu stosunku osobistego, istniejącego pomiędzy tym, który przenosi przedmioty na spółkę z ograniczoną poręką przy jej zakładaniu

a pojedynczymi spółnikami stawiane będą żądania ulg przewidzianych pod względem wymiaru należitości w §ie 118 ustawy z dnia 6. marca 1906, należy kierującej władzy skarbowej pierwszej instancji (urząd wymiaru należitości, oddział należitościowy dyrekcya okręgu skarbowego) na żądanie przedłożyć te wszystkie dokumenty, które służą mogą do ustalenia warunków żądanych ulg.

Artykuł 6.

Istniejącym w dniu obwieszczenia ustawy z dnia 6. marca 1906 (t. j. dnia 15. marca 1906) na zasadzie patentu cesarskiego z dnia 26. listopada 1852. Dz. u. p. Nr. 253, na zysk obliczonym stowarzyszeniom, które do chwili wejścia w życie ustawy (artykuł 1) uchwała, że statuty swoje do przepisów tejże przystosują i zatrzymując cały swój majątek w spółkę z ograniczoną poręką się przeistoczą, przysługują, o ile uchwała ta jednogłośnie powzięta, notaryalnie uwierzytelniona i po myśli §u 21 powołanego patentu cesarskiego przez rząd potwierdzona zostanie, pod względem przeistoczenia na spółki z ograniczoną poręką, ulgi §u 119, ustęp pierwszy i drugi, ustawy z dnia 6. marca 1906.

To samo stosuje się do istniejących już w dniu obwieszczenia tej ustawy gwarectw dla górnictwa z tym dodatkiem, że uchwała co do przeistoczenia, która nie jest przywiązana do terminu oznaczonego w ustępie pierwszym, musi być zatwierdzoną przez starostwo górnicze (§ 119, ustęp trzeci i § 101 ustawy z dnia 6. marca 1906).

W przypadkach obydwóch poprzedzających ustępów należy wnieść do kierującej władzy skarbowej pierwszej instancji — przedkładając potrzebne wykazy — nicostemplowane podanie z prośbą o uznanie, że podane tamże warunki dla ulgi pod względem należitości istnieją; zresztą należy odpowiednio przestrzegać przepisów artykułu 2, dotyczących się odstawienia należitości i obowiązku doniesienia.

Artykuł 7.

Spółki z ograniczoną poręką, mające swoją siedzibę poza obszarem ważności ustawy, które interesa swoje w kraju tutejszym sposobem zarobkowania chcą uprawiać, winne — bez naruszenia przepisanego w §ie 107 ustawy z dnia 6. marca 1906, zgłoszenia do rejestru handlowego — celem wymiaru w §ie 120, ustępie 1, tej ustawy oznaczonej, przed rozpoczęciem obrotu przedsiębiorstwa uiszczyć się mającej należitości, wykazać wezas przez swoje tutejszo-krajowe zastępstwo (§ 108, l. 2 ustawy) w podaniu nicostemplowanem, wysto-

sowaniem do Ministerstwa skarbu, wysokość swego kapitału we wkładkach i obligacyach, jakoteż tę część tego kapitału którą zamysłają przeznaczyć dla obrotu czynności w kraju tutejszym. Do podania dołączyć należy wszystkie dokumenty potrzebne do ustalenia podstaw wymiaru należitości (kontrakt spółki, względnie statuty, bilanse, protokoły z odbytych walnych zgromadzeń i t. d.).

Tak samo mają oznaczone w poprzedzającym ustępie spółki, bez naruszenia przewidzianego w §ie 114 ustawy zgłoszenia do rejestru handlowego, wykazać Ministerstwu skarbu każde powiększenie swego kapitału wkładkowego i w obligacyach, jakoteż wszelkie czy to z tego, czy też z innego jakiego powodu zaszcze powiększenie kapitału wkładkowego i w obligacyach przeznaczonych dla ich obrotu czynności w tutejszym kraju i to jeszcze przed tem rozszerzeniem ruchu tutejszo-krajowego, przyczem należy analogicznie przestrzegać postanowień poprzedniego ustępu.

Tutejszo-krajowi zastępcy zagranicznych spółek z ograniczoną poręką odpowiadają osobiście za należitość uiszczyć się mającą w myśl §u 120, ustępu 1, ustawy z dnia 6. marca 1906. Gdyby należitość ta albo weale nie została uiszczoną, albo też nie w swoim czasie lub nie w przepisany sposób, natenczas stosować się będzie analogicznie przepis §u 11 ustawy z dnia 18. września 1892. Dz. u. p. Nr. 171 (§ 120, ustęp 2 ustawy z dnia 6. marca 1906).

Spółki zagraniczne z ograniczoną poręką, które już przed wejściem w życie ustawy z dnia 6. marca 1906 zaczęły w sposób zarobkowy uprawianie interesów w kraju tutejszym, obowiązane są dostarczyć podanych w ustępie pierwszym wykazów najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy po wejściu w życie tej ustawy, na każdy zaś sposób jeszcze przed zgłoszeniem tutejszo-krajowej filii do rejestru handlowego (§ 107 ustawy).

Artykuł 8.

Do częściowych zapisów długu, wydawanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką tudzież do tymczasowych rewersów wpłat na takie zapisy dłużne, stosować należy §§ 1 do 3, następnie 6 do 12 ustawy z dnia 18. września 1892. Dz. u. p. Nr. 171 (§ 120, ustęp 3, ustawy z dnia 6. marca 1906).

Tak samo do tych częściowych zapisów długu (rewersów tymczasowych) stosować analogicznie należy §§ 2 do 5 i 8 (w brzmieniu zmienionem rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 16. maja 1906. Dz. u. p. Nr. 103), następnie

§§ 10, 13 i 14, ustęp 2, rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, dotyczącego wykonania ustawy z dnia 18. września 1892 (Dz. u. p. Nr. 171) o uiszczaniu należności stemplowych od zagranicznych akcji, rent i zapisów długu, dalej rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 18. sierpnia 1905, Dz. u. p. Nr. 144, tyżące się ostemplowania wstępujących na miejsce tymczasowych dokumentów (titres, rewersów tymczasowych) akcji zagranicznych, rent i zapisów dłużnych.

Pod względem urzędowego wyciskania znaczków stemplowych na wprowadzonych do tutejszego kraju częściowych zapisach długu, wydawanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką, znajduje analogiczne zastosowanie rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1900, Dz. u. p. Nr. 36.

Artykuł 9.

Co do należności uiścić się mającej za wprowadzone do tutejszego kraju częściowe zapisy długu zagranicznych spółek z ograniczoną poręką, jest bez znaczenia dla obowiązku uiszczania należności jak i jej wymiaru, czy częściowe zapisy dłużne przed lub po wejściu w życie ustawy z dnia 6. marca 1906 zostały wydane, względnie do kraju tutejszego przeniesione.

Jeżeli przeniesienie do tutejszego kraju nastąpiło jeszcze przed wejściem w życie ustawy z dnia 6. marca 1906, a wszelkie inne w §ie 1 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, względnie w §§ach 2 i 3 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 17. listopada 1892, Dz. u. p. Nr. 224, wymienione warunki już przed pomienionym czasem istniały, natenczas należność tę uiścić należy najpóźniej w przeciągu dni trzydziestu od czasu, kiedy ustawa z dnia 6. marca 1906 nabrała mocy obowiązującej, na każdy sposób jednak jeszcze przed przedsięwzięciem najbliższej prawnie obowiązującej czynności w rodzaju tych, jakie oznaczone zostały w §ie 1 ustawy z dnia 18. września 1892, względnie w §§ach 2 i 3 powołanego na końcu rozporządzenia.

Artykuł 10.

Spółki obowiązane do uiszczania należności wspomnianej w artykule 7 tego rozporządzenia, wolne są od uiszczania się mającej w myśl §§ów 6 do 8 i 10 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171, należności za notowanie (wypisywanie na giełdzie) częściowych zapisów dłużnych, wydanych przez zagraniczne spółki z ograniczoną poręką. Gdyby zagraniczna spółka z ograniczoną poręką, która uiściła należność za notowanie (wypisanie)

swoich częściowych zapisów dłużnych na jednej z tutejszo-krajowych giełd, otrzymała później pozwolenie na uprawianie interesów w kraju tutejszym, natenczas wliczy się tę należność do należności po myśli artykułu 7 niniejszego rozporządzenia opłacać się mającej (§ 6, ustępy 2 i 3 ustawy z dnia 18. września 1892, Dz. u. p. Nr. 171).

Artykuł 11.

Jak długo ugoda, tyżąca się należności stemplowych i bezpośrednich, stempla zużytkowego i taks, pomiędzy Ministrem skarbu królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych z jednej a Ministrem skarbu krajów Korony węgierskiej z drugiej strony zawarta a rozporządzeniem cesarskim z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 268, zatwierdzona będzie obowiązywać, tak długo nie będzie się do spółek z ograniczoną poręką w krajach Korony węgierskiej istniejących lub też dopiero powstać mających jak i do częściowych zapisów długu przez nie wydanych, stosować postanowień §u 120 ustawy z dnia 6. marca 1906 i artykułów 7 do 10 niniejszego rozporządzenia (§ 43 powołanej ugody).

To samo tyezy się, pod warunkiem przestrzeżenia pełnej wzajemności, istniejących lub powstać mogących w krajach Bośni i Hercegowinie spółek z ograniczoną poręką i ich częściowych zapisów długu (§ 47 powołanej ugody i § 2 rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 29. grudnia 1899, Dz. u. p. Nr. 269).

Kosel wtr.

109.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. maja 1906,

dotyczące przydzielenia gminy i obszaru dworskiego Hucisko jawornickie jakoteż gminy Widaczów do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11. czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się z okręgu sądu powiatowego w Tyczynie gminę i obszar dworski Hucisko jawornickie oraz gminę Widaczów i przydziela się je do okręgu sądu powiatowego w Przeworsku.

Rozporządzenie to nabiera mocy obowiązującej z dniem 1. czerwca 1906.

Klein wtr.

...the ... of ...

...the ... of ...

... ..

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

... ..

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...

...the ... of ...